

at denne Indkaldelse skal afskaffes. Det er ganske vist ikke givet, at han, fordi han sagde det den Gang, skulde sige det samme nu, men indtil videre vil jeg gaa ud fra, at han er enig med os deri. Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) argumenterede ogsaa meget stærkt imod denne 6 Dages Indkaldelse og sagde, at han vilde have en Afskaffelse eller i hvert Tilfælde en Omordning af den 3die Indkaldelse i de 6 Dage, han vilde i hvert Tilfælde ingen Indkaldelse have til Garnisonerne. Jeg tør vel antage, at det ærede Medlem vil stemme sammen med os om, at vi skulle af med de 6 Dages Indkaldelse. Saa er der det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), han var heller ikke glad ved de 6 Dage, saa meget mindre som han ikke var rigtig rask den Gang. Han sagde i sin Tale, at han havde desværre været syg, og dersom han ikke havde været syg, vilde han have stillet et Ændringsforslag, hvorved disse 6 Dage gik ud af Hærlovsforslaget. Jeg tør maaske tro, at det ærede Medlem fra Bælum har det ligesom lidt bedre nu og derfor er kommen til et saadant Humør, at han kan stemme sammen med os og sige, at de 6 Dages Indkaldelse til Reserven, som han var en absolut Modstander af den Gang, er han en Modstander af den Dag i Dag, og derfor vil han — skønt nødig — stemme sammen med det radikale Venstre om dette udmærket gode Lovforslag.

Jeg sagde, at denne Indkaldelse har ikke været populær, før den blev praktiseret. Den er ganske sikkert bleven adskilligt mere upopulær, efter at den er bleven praktiseret. Jeg vilde ønske, at jeg hos den højtærede Forsvarsminister kunde faa at vide, hvor meget den Indkaldelse til Reserven, vi have haft i Aar, har kostet. Det er nemlig af den Slags Ting, som det er lidt vanskeligt at faa Rede paa ved at se paa Finanslovsforslag, Anmærkninger o. s. v., men jeg antager, at den højtærede Forsvarsminister vil have meget let ved at give denne Oplysning. Det vilde maaske ogsaa være mig muligt i min Egenskab af Statsrevisor længere hen i Tiden at faa Rede derpaa, men jeg vilde slippe nemt til Kundskaben, dersom den højtærede Forsvarsminister vilde sige mig noget om, hvad den Indkaldelse til Reserven har kostet sidste Efteraar. Det var altsaa Spørgsmaalet om de 6 Dages Indkaldelse til Reserven.

Jeg kommer dernæst til Alarmeringsøvelserne, dem, hvoraf der skulde holdes mindst en hvert fjerde Aar, og som kun

skulde foregaa paa den sjællandske Øgruppe, altsaa Sjælland, Lolland-Falster og Møen. Om dem foreslaa vi ogsaa, at de skulle udgaa. Jeg sagde før om Indkaldelsen til Reserven, at den rammer Folk i 30—35 Aars Alderen, men disse Alarmeringsøvelser ramme baade de ældre og de yngre, thi her er kun Tale om „uddannede værnepligtige“. Det kan være dem, der staa i Linien, og dem, der staa i Reserven, her er der ikke sat nogen Forskel, og det er vel ogsaa Mening, at de alle skulle indkaldes. Men det kan ikke nægtes, at dersom Indkaldelse til Reserven kan komme som en meget ubehagelig Afbrydelse for Folk, maa det gælde i endnu højere Grad om Alarmeringsøvelserne. Thi Indkaldelserne til Reserven er man dog forberedt paa, man ved nogenlunde, hvornaar de komme, og i alt Fald faar man Indkaldelsesordren med en saadan Frist, at man, selv om det slet ikke bliver tilfredsstillende, kan faa ordnet sine hjemlige Forhold. Men med Hensyn til Alarmeringsøvelserne gælder dette slet ikke, thi ifølge deres Karakter maa Indkaldelsesordren komme pludseligt og skal straks adlydes, man faar ikke Tid til at foretage sig hverken det ene eller det andet. Naar man har faaet sin Ordre til at møde til Alarmeringsøvelserne, maa man møde med det samme, man maa spadserere fra sin Forretning lige med det samme, og der er ikke Tid til at faa en anden til at passe den. Købmanden maa gaa fra sin Disk, Skomageren maa forlade sit Værksted, Snedkeren sin Høvlebænk, det er Fædrelandet, d. v. s. Militarismen, der kalder. Disse Øvelser ere nogle slemme Øvelser, og dem mener jeg, at vi absolut skulle af med. Jeg har en svag Tro til, at det kan lykkes, thi det forekommer mig, at den høje Regering selv maa være bleven noget betænkelig ved disse Alarmeringsøvelser. Efter Loven skal der nemlig foretages saadanne Øvelser mindst en Gang hvert fjerde Aar, men der staaar udtrykkeligt i Motiverne til Loven, at de første Aar efter Hærlovens Ikrafttræden vilde det være rigtigt, at der affholdes Alarmeringsøvelser saa ofte som muligt. Vi leve nu i den første fireaarige Periode efter Militærlovens Gennemførelse, og vi have ikke haft nogen Alarmeringsøvelse endnu. Hvis der ikke havde staaet andet end: mindst en Gang hvert fjerde Aar, kunde man sige, at der er god Tid — det er ikke, fordi jeg længes efter dem, jeg staaer ikke og beklager mig —, og saa kunde de komme endnu, og Lovens Ord